

ישיבה על הקרקע

- יהולא שאוכל לחם בתיב' יש לו ליטול את כל כף היד.
- יהולא שאכל ומרגש טוב ממש לczom (ע"י שווית חת"ס או"ח ס' קני"ז, אגר"מ או"ח ח' ב' ס' קי"ב, ובעל "שבט הלוי" זצ"ל).
- בברכת המזון בתשעה באב אין להוציא נחמת', אלא מברך כרגיל.
- יהולא שאוכל בתשעה באב, יכול לעלות לתורה (שו"ת חת"ס או"ח ס' קני'ז) (זהה שונה משאר התענית).
- (אבל ע"י ש"ת רע"א, מה"ק י' כ"ד, שדן לענין מנוחה ביום כיפור, אם יהולא שאכל יכול לקבל עלייה מצד יום טוב, אבל מצד תענית פשיטה ליה שא"א לקבל עלייה ע"כ. וא"כ קי"ו לתשעה באב שלא יכול לקבל).
- יהולא שאוכל לפני פניו חמות היום לא יתרעף בטלית ולא יניח תפילין לפני שאוכל. (שו"ת מה"ס שיק סימן רפ"ט וכן הורה הגש"ז אויערבאץ' זצ"ל).
- יהולא ששותה מים ורק כדי לבלו עירופה, לא יברך על המים (בעל "שבט הלוי" זצ"ל עפ"י ש"ע או"ח ס' ר"ד-ז').

מלאה

- נהוגים שלא לעשות שום מלאכה שיש בה שהייה לפני חמות היום, כגון: רחיצת כלים, סידור הבית וכדומה. (רמ"א ס' תקנ"ד סעיף כ"ב) אך אם האינקיינו גורום לריח רע או לריבוי הרקים, אפשר לשפוך מים כדי לסלק את הכלולך.
- אין להכין צרכי סעודה אלא רק לאחר חמות היום (שו"ע ס' תקנ"ט סעיף י').

בישול לכבוד שבת

- השנה (תש"פ) שתיב' החל ביום חמישי באונון שחומון דוחק לו, מותר לבשל ממחצית היום לצורך שבת (בעל "שבט הלוי" זצ"ל עפ"י דברי המשנ"ב ס' תקנ"א ס"ק ס' שמוטר לשוחות באופן זה).

שטיift רצפה

- אין להקל לשוטוף את הבית לכבוד שבת (בעל "שבט הלוי" זצ"ל).
- כתוב רמ"א (ס' תקנ"ח ח') שנוהגים לא לקודש הלבנה עד לאחר תשעה באב, ועוד כתוב הרמ"א (ט' בכ"ו ב') שבמוצאי יה"כ מקדשין אותה מפני דאו שורין בשמחה אבל לא במוצאי תשעה באב או שאור תענית. וכתוב המשנ"ב משום שאין שרויים בשמחה, ויברך בימיים שאחריה. וכתוב ה"באר היטיב" (שם) שהאר"י ז"ל כתוב לקדשה במוצאי תשעה באב, וכ"כ הכהנה"ג שכנו נהוגין בירושלים וכתוב ה"שבות יעקב" שכון הוא מהנהג, אבל טוענים מדי קודם, עיי' שם. וכתוב ה"באר היטיב" (ט' תקנ"א כ"ח) הטעם כיولاد בן דוד במוצאי תשעה באב, ומברשים לבנה שעמידים להתחדש, עיי' שם, וכ"כ המשנ"ב (ס"ק י"א). וכן המנהג בני ברק שנוהגים לקדש במוצאי תשעה באב.
- בירושלים מנהג רבים לקדש הלבנה במוצאי חזון, וכן הוא מנהג הגרא".
- uschel תשעה באב ביום חמישי כמו שנה זו (תש"פ) לדעת הרמ"א יש להמתין עד מוצאי ק"מ (משנ"ב ס' תכ"ו ס' קי"י). אולם כל זה מנהג הרמ"א שלא מקדשין לבנה לעולם במוצאי תשעה באב, אבל לפיו אלו שמקדשין ומיד במוצאי תשעה באב, גם זה יש לעשות כן, וכמ"כ המשנ"ב אח"כ (ס"ק י"א), כן הורה הגרא"ג קרלייך זצ"ל.

נעילת נעלים לקידוש לבנה

- אלו שאמורים במוצאי תשעה באב, צרכיהם קודם לנעל נעלים (עשורי תשובה ס' תקנ"ט ס"ק ד', ומשנ"ב ס' תכ"ו ס"ק י"א).

עשירי באב

- האשכנזים נהוגים כל שנה שלא לאכול בשיר ויין, לא להתרחץ, לא להסתפר ולא לבס עד חמות היום של עשרי באב. הספרדים נהוגים שלא לאכול בשיר ויין כל היום העשيري. (שו"ע ורמ"א ס' תקנ"ח). ורבים נהוגים שלא לברך "שהחיה לנו" ביום זהה. (עמ"ת שם). ולפי מנהג אשכנז, אישור זה מסתומים בחמות היום.
- השנה (תש"פ) חל עשרי באב ביום שישי. מג"א כתוב שהכל מותר לכבוד שבת (משנ"ב ס' מ"ב סעיף ג'). האחוריונים הסכימו שמיד במוצאי היום מותר להסתפר וללבס לכבוד שבת (סדר י"ב"ץ, הגרא"ז אויערבאץ' זצ"ל, מובא בש"כ ס' מ"ב סעיף ה). והוא דכתיב שע"ת בשם א"ר דמותר בבורך כי חכibus היה עסק גדול). ויש מחמירים בתספורת להתריך רק ביום (בעל "שבט הלוי" זצ"ל).
- כאשר לא משנה אם מכבס במוצאי תשעה באב או למחרת- יש לבס רק למחרת.
- מותר ללבת לים ביום שני בבורך (דמסתבר שהთирו למחרי), אבל שלא לבוד שבת, ובכל זאת יש מקום להחמיר בזה, הגרא"ג קרלייך זצ"ל).
- בש"ר, יון ושירה שאון בהם משום המכונות לכבוד שבת כלל, אסורים עד חמות היום כמו בכל שנה. (ערוך השולחן סעיף ב')

תහילים ו"אנעים זmirot"

- אין לכתוב חידושים תורה בתשעה באב (שע"ת ס"ו' ס' תקנ"ד).
- כתוב המאירי (מו"ק כ"א). ויראה לי שלא נאסרו דברי תורה לאבל אלא דרך לימוד וגורסא, אבל לעין ספרים המערורים לבו של אדם לתשובה לא נאסר, ולא עוד אלא שראויל לעשות כן, ומכאן יראה שנהנו הכל בכך וכו'. וכ"כ בספר "שדי חמץ" (ח'י מערצת אבירות ס' כ"ה) דאית'ג שאבל אסור בדברי תורה מותר למדוד ספרי יראה ומוסר. עלי'ג. וזה דוקא שאmins מוסדים על פסוקים או מאמרי חז"ל (הגרא"ח קנייבסקי שליט"א).

תורה ומוסר

- כתוב המאירי (מו"ק כ"א). ויראה לי שלא נאסרו דברי תורה לאבל אלא דרך לימוד וגורסא, אבל לעין ספרים המעררים לבו של אדם לתשובה לא נאסר, ולא עוד אלא שראויל לעשות כן, ומכאן יראה שנהנו הכל בכך וכו'. וכ"כ בספר "שדי חמץ" (ח'י מערצת אבירות ס' כ"ה) דאית'ג שאבל אסור בדברי תורה מותר למדוד ספרי יראה ומוסר. עלי'ג. וזה דוקא שאmins מוסדים על פסוקים או מאמרי חז"ל (הגרא"ח קנייבסקי שליט"א).

אמירת נחט

- האשכנזים אומרים "נחים" בברכת "בונה ירושלים" רק במנחה, והספרדים אומרים בכל שלוש התפילות, כמו "עננו". ואם שכח, אומר בברכת "רצח" לפני י"ת חמוץינה" (שו"ע, רמ"א, משנ"ב, ס' תקנ"ז). אפלו מי שלא צם אומר "נחים".

- **שאלה:** במנחה בתשעה באב טעה ואמר מיד: "נחים ה' אלוקינו..."
בליל לומר וילירושלים עיך..." לפני כן, האם יצא י"ח?
- **תשובה:** כיון שברכת "נחים" היא מעין הנוסח של ברכת ירושלים, יצא בו, ואע"פ שלא מוזכר ענין מלכות בית דוד היא בברכת "נחים", אין זה עיקר מכוונה כאן, דהיינו עיקר ברכתה של מלכות בית דוד היא בברכת "את צמח דוד עבדך", ועי' ברמב"ם (סוף ספר אהבה) שביבא נסח השמונה עשרה ולא מזכיר כלל מלכות בית דוד בברכת "בונה